

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B3-19C/265/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316219204
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladislav Birás, PhD.
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:1316219204.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom JUDr. Vladislavom Birásom, PhD., v spore žalobcu: N.. arch. O. U., narodený XX. novembra XXXX, trvalým pobytom v X., X. XXXX/X, proti žalovanej: N.. X. K., narodená XX. apríla XXXX, trvalým pobytom v X., W. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Silviou Šimkovou, advokátkou v združení LEGITIMA Advokátska kancelária, so sídlom v Ivanke pri Dunaji, Dlhá 9/b, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou Okresnému súdu Bratislava III 30. novembra 2016 (ktorého nástupníckym súdom je od 1. júna 2023 Mestský súd Bratislava IV) domáhal, aby súd zrušil jeho podielové spoluvlastníctvo so žalovanou k osobnému motorovému vozidlu zn. K. K. 1.25, päťdverové s fialovou metalízou tmavou, rok výroky 2012, EČV: BL XXX DE, VIN: A (ďalej len „predmetné motorové vozidlo“), a vyporiadal ho tak, že predmetné motorové vozidlo prikáže do výlučného vlastníctva žalovanej a uloží jej povinnosť zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho podielu sumu 4 000 eur.

1.1. Vo svojej žalobe, ďalších svojich písomných podaniach a ústnych vyjadreniach uviedol, že na základe kúpnej zmluvy zo 17. apríla 2012 uzavretej medzi predávajúcim Summit Motors Bratislava, spol. s r.o., a ním ako jediným kupujúcim s dohodnutou kúpnu cenou 10 390 eur sa stal výlučným vlastníkom predmetného motorového vozidla. Kúpil ho na podnet žalovanej, v tom čase jeho priateľky, ktorá si toto konkrétne vozidlo sama vybrala. Z dohodnutej kúpnej ceny žalobca uhradil 7 500 eur a žalovaná 2 890 eur tak, že tieto finančné prostriedky boli poukázané na zákaznícky účet žalobcu, ktorý mu bol zriadený predávajúcim, pretože už v minulosti s ním uzatváral viaceré obchody. Úhrada kúpnej ceny nebola dohodnutá na splátky, ale jednorazovo. K jej úplnému zaplateniu došlo 30. apríla 2012, čím žalobca zároveň - podľa obsahu kúpnej zmluvy - nadobudol vlastnícke právo k tejto kupovanej veci. Žalobca sám toto motorové vozidlo nikdy nepoužíval ani ho ako vodič nevedol. So žalovanou sa ústne dohodli, že vozidlo môže užívať žalovaná s tým, že žalobcovi vozidlo vydá v prípade, ak ho bude žalobca potrebovať pre seba. Finančné prostriedky, ktorými žalovaná prispela na kúpu vozidla, boli medzi stranami dohodnuté ako určitá odplata za užívanie vozidla žalovanou.

1.2. Žalobca sa od kúpy predmetného motorového vozidla považoval a stále sa považuje za jeho výlučného vlastníka. Keďže sa s odstupom času nemohol domôcť svojich práv k nemu, podal 17. apríla 2016 na Okresný súd Bratislava III žalobu o jeho vydanie, o ktorej sa viedlo konanie pod sp. zn. 44C/302/2015. Jeho žaloba bola zamietnutá rozsudkom z 27. apríla 2016 č. k. 44C/302/2015-82 (ktorý nadobudol právoplatnosť 20. mája 2016; proti tomuto rozsudku nebolo podané zo strany žalobcu odvolanie - pozn.). V odôvodnení tohto rozsudku konajúci súd uviedol, že predmetné motorové vozidlo bolo nadobudnuté do podielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej „s konkludentnou dohodou

spoluvlastníkov o užívaní vozidla žalovanou, a to od jeho kúpy až do 15. septembra 2014. (...) Žalovaná teda užívala predmetné motorové vozidlo na základe dohody spoluvlastníkov oprávnené až do času, kým vznikla nehoda. Pokiaľ sa spoluvlastníci nedohodnú na ďalšom spôsobe jeho užívania vozidla, resp. o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, môžu sa s návrhom obrátiť na súd.“. Z tohto právneho názoru Okresného súdu Bratislava III vychádzal žalobca pri podaní tejto žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pričom veľkosti spoluvlastníckych podielov odvodzoval od pomeru na úhrade kúpnej ceny, na základe ktorého žalobcovi patrí podiel 72,2 % a žalovanej 27,8 % na predmetnom motorovom vozidle. Keďže žalobca nemá vedomosť o jeho technickom stave ani o počte najazdených kilometrov, pri vyčíslení vyrovnávacieho podielu ako primeranej náhrady za svoj spoluvlastnícky podiel vychádzal z protokolu k oceneniu rovnakého typu jazdeného automobilu, ktorého predajná hodnota je priemerne 5 810 eur.

1.3. Argumentáciu žalovanej o tom, že jej predmetné motorové vozidlo daroval, poprel tým, že sám nikdy nemal a ani neprejavil vôľu toto vozidlo žalovanej darovať. Rovnako nikdy neprejavil vôľu darovať žalovanej ani spomenutých 7 500 eur na úhradu kúpnej ceny. Táto úhrada bola ním vykonaná na jeho vlastný zákaznícky účet zriadený predávajúcim a poukázaním tejto sumy si len plnil svoju povinnosť kupujúceho zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu. Žalovanú nerobí výlučnou vlastníčkou či podielovou spoluvlastníčkou predmetného motorového vozidla ani skutočnosť, že sama sa čiastočne podieľala na úhrade kúpnej ceny, a takisto ani skutočnosť, že predmetné motorové vozidlo sama fyzicky prevzala, t. j. fyzicky prebrala kľúče od vozidla, nasadla doň na miesto vodiča a sama ho z miesta odovzdania a prevzatia premiestnila. Žalobca ako kupujúci bol a aj musel byť prítomný pri odovzdávaní a prevzatí tohto vozidla, pretože predávajúci by inak žalovanej toto vozidlo neodovzdal. S predávajúcim pritom podpísal protokol o odovzdaní a prevzatí tohto vozidla a žalovanej len umožnil fyzicky odvieť toto vozidlo z miesta jeho prevzatia a následne ho užívať.

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe, ďalších písomných podaniach a ústnych vyjadreniach uviedla, že sa považuje za výlučného vlastníka predmetného motorového vozidla, ktoré získala z titulu darovania od žalobcu. Vozidlo si sama vyhladla, sama vybrala a aj ho chcela sama v plnej výške zaplatiť. Kúpnu cenu v časti 2 890 eur zaplatila postupne v troch čiastočných úhradách, a to platbou zo 17. apríla 2012 vo výške 1 000 eur, platbou z 27. apríla 2012 vo výške 1 000 eur a platbou z 30. apríla 2012 vo výške 890 eur. V ten istý deň 30. apríla 2012 vykonal úhradu zvyšnej časti kúpnej ceny v časti 7 500 eur aj žalobca, pričom jeho plnenie bolo dobrovoľné a bez akejkoľvek dohody o tom, že by mu tieto finančné prostriedky mala žalovaná vrátiť. Žalobca bol ako kupujúci uvedený v kúpnej zmluve len z toho dôvodu, že s predávajúcim už v minulosti uzatváral iné obchody, v čoho dôsledku mal u predávajúceho zriadený zákaznícky účet na svoje meno a prostredníctvom neho vedel ako bonitný klient predmetné motorové vozidlo kúpiť výhodnejšie. Predmetné motorové vozidlo avšak bolo kupované s vedomím, že bude výhradne pre potreby žalovanej, čo žalobca aj výslovne potvrdil, keď počas vyhotovenia fotografie žalovanej pri jeho prevzatí sám označil toto vozidlo ako „jej“ vozidlo. K odovzdaniu predmetného motorového vozidla došlo 4. mája 2012, pričom vozidlo bolo fyzicky odovzdané a prevzaté žalovanou, a nie žalobcom, z čoho teda vyplýva, že vo vzťahu k nemu nikdy nedošlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalobcom. Žalobca sám predmetné motorové vozidlo nikdy nevedol ako vodič ani ho žiadnym iným spôsobom nepoužíval. Sám v tom čase vlastnil iné motorové vozidlo vyššej kategórie, a preto neexistoval uňho žiadny dôvod ani potreba či úmysel vlastníť a užívať ďalšie motorové vozidlo. Medzi stranami nikdy nedošlo k dohode o kúpe predmetného motorového vozidla ako spoločnej veci, ani k dohode o spôsobe hospodárenia so spoločnou vecou (t.j. jeho užívania), rovnako nikdy nebolo povedané, že by žalovaná mala predmetné motorové vozidlo žalobcovi niekedy vrátiť. Z toho teda vyplýva, že predmetné motorové vozidlo nie je v spoluvlastníctve sporových strán, a preto navrhla podanú žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Okresný súd Bratislava III ako súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom z 21. marca 2018 č. k. 19C/265/2016-72 zrušil podielové spoluvlastníctvo sporových strán k predmetnému motorovému vozidlu a vyporiadal ho tak, že predmetné motorové vozidlo prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielov sumu 2 250 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na odvolanie žalovanej uznesením z 26. júla 2022 sp. zn. 14Co/83/2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pre záver o vzniku podielového spoluvlastníctva sporových strán k predmetnému motorovému vozidlu súd prvej inštancie „nemal podklad vo vykonanom dokazovaní a, navyše, obidve strany sporu existenciu podielového spoluvlastníctva namietajú“. Podľa názoru odvolacieho súdu „žalobca dôvodne tvrdí, že je výlučným vlastníkom motorového vozidla a svoje vlastníctvo odvodzuje z kúpnej zmluvy, uzatvorenej s predávajúcim, ktorej súčasťou je aj odovzdávajúci protokol k motorovému vozidlu, podpísaný predávajúcim a kupujúcim podľa kúpnej zmluvy. Na základe obsahu spisu a doteraz vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že žalobca je vlastníkom motorového vozidla a je vecou vlastníka, či bude s predmetom vlastníctva nakladať sám, alebo inému umožní užívať jeho vlastníctvo, a preto nemožno tvrdiť, že ak na vozidle nejazdil, nesedel v ňom, tak stratil svoje vlastníctvo k nemu. Bolo preto a aj je výlučne na jeho rozhodnutí, čo s vozidlom urobí“ (porov. bod 29 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu).

4.2. Záver o vzniku podielového spoluvlastníctva medzi sporovými stranami teda nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom samé strany tvrdia iné, než zistil súd prvej inštancie, a to že z prejavov ich vôle vyplýva výhradne výlučné vlastníctvo každej z nich k motorovému vozidlu. Tvrdená konkludentná dohoda o užívaní predmetného motorového vozidla žalovanou bola dohodou strán o užívaní tohto vozidla pri existencii vlastníckeho práva žalobcu, a nie dohodou o užívaní veci medzi spoluvlastníkmi, keďže sama žalovaná spoluvlastnícky vzťah namietala (porov. body 30 a 33 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu). „Z vykonaného dokazovania vyplýva jediný záver vychádzajúci z tvrdenia žalobcu o jeho výlučnom vlastníctve k motorovému vozidlu na základe predložených písomných dokladov, následnom zápise motorového vozidla evidencie na dopravnom inšpektoráte v prospech žalobcu. Následne nebolo ani tvrdené, ani preukázané, že žalovaná nadobudla predmetné motorové vozidlo od žalobcu darom, prípadne prevodom určitého podielu alebo inou formou, napríklad kúpou od žalobcu k tomu, aby vedela preukázať v čase podania tejto žaloby svoje výlučné vlastnícke právo. Z obsahu spisu zatiaľ vyplýva, že žalovaná mala možnosť iba užívať motorové vozidlo so súhlasom žalobcu, ktorý ako vlastník má právo rozhodnúť o užívaní predmetu svojho vlastníctva, a tak tvrdenie žalovanej, že žalobca v motorovom vozidle nesedel a neužíval ho, nemá vplyv na preukázanie jej vlastníckeho práva. To, že žalovaná bola so žalobcom ako jeho partnerka pri prevzatí motorového vozidla na základe písomného odovzdávacieho protokolu v prospech žalobcu, ešte neznamená, že ak jej žalobca umožnil vozidlo užívať, že nadobudla k nemu aj vlastnícke právo“ (porov. bod 40 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu).

5. Súd prvej inštancie v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so všetkými listinnými dôkazmi predloženými stranami v konaní na podopretie svojich tvrdení, a to kúpnu zmluvou uzavretou medzi predávajúcim Summit Motors Bratislava, spol. s r.o., a žalobcom ako jediným kupujúcim zo 17. apríla 2012, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu za kúpnu cenu 10 390 eur s tým, že „vlastníctvo k vozidlu nadobúda kupujúci až zaplatením celej kúpnej ceny, jeho príslušenstva a DPH“; odovzdávacím-preberacím protokolom zo 4. mája 2012, v zmysle ktorého bolo predmetné motorové vozidlo v daný deň prevzaté kupujúcim (žalobcom); osvedčením o evidencii (technickým preukazom) predmetného motorového vozidla; rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 27. apríla 2016 č. k. 44C/302/2015-82 o zamietnutí žaloby žalobcu smerujúcej proti žalovanej o vydanie predmetného motorového vozidla; protokolmi k oceneniu jazdeného automobilu zn. Ford K. 1.25, rok výroby 2012, vyhotovenými k januáru 2016 a januáru 2018; návrhom žalobcu na uzavretie dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu z 29. júna 2016 s doručenkou, ako aj ostatným obsahom spisu.

6.1. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

6.2. Podľa § 136 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov. Spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové. Bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi.

6.3. Podľa § 137 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely všetkých spoluvlastníkov rovnaké.

6.4. Podľa § 141 ods. 1 Občianskeho zákonníka spoluvlastníci sa môžu dohodnúť o zrušení spoluvlastníctva a o vzájomnom vypořádaní; ak je predmetom spoluvlastníctva nehnuteľnosť, dohoda musí byť písomná.

6.5. Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vypořádanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

7. Podielové spoluvlastníctvo je spoločenstvo vlastníckych práv, ktoré je založené na báze dobrovoľnosti. Tento charakter podielového spoluvlastníctva vyúsťuje do zásady, že nikto nemôže byť spravodlivo nútený, aby zotrval v podielovom spoluvlastníctve, ak si to z akéhokoľvek dôvodu sám neželá (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 169/95).

8. Prvotným a základným predpokladom pre to, aby súd mohol zrušiť a vypořadať podielové spoluvlastníctvo k spoločnej veci, je však - z logiky veci - to, že konkrétna vypořadovaná vec je vôbec predmetom podielového spoluvlastníctva, teda že je vecou spoločnou, ktorú súčasne (spolu)vlastnia viaceré osoby.

9. Z vykonaného dokazovania súd, súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, nezistil, že by predmetné motorové vozidlo bolo v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a žalovanej. Existenciu tohto podielového spoluvlastníctva netvrdila ani jedna strana, ale práve naopak, každá z nich túto existenciu popierala a argumentovala, že sama je výlučným vlastníkom tejto veci. Žalobca v konaní tvrdil, že k predmetnému motorovému vozidlu nadobudol výlučné vlastnícke právo v hmotnoprávnom postavení kupujúceho z titulu kúpnej zmluvy zo 17. apríla 2012. Podľa tvrdení žalovanej výlučné vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu svedčí v jej prospech na základe darovania od žalobcu. V konaní teda nielenže nebolo tvrdené, že predmetné motorové vozidlo patrí do podielového spoluvlastníctva sporových strán, ale súdu ani nebola predložená žiadna listina či iný relevantný dôkaz, ktorý by čo i len nepriamo existencii takéhoto spoločenstva vlastníckych práv nasvedčoval a dostatočne hodnoverne ju spravdepodobňoval.

10. Nad rámec uvedeného súd dodáva, že výsledky vykonaného dokazovania nasvedčujú tomu - ako to uviedol aj odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení -, že k predmetnému motorovému vozidlu nadobudol výlučné vlastnícke právo žalobca ako jediný kupujúci na základe kúpnej zmluvy zo 17. apríla 2012. K prevodu vlastníckeho práva k tejto veci z predávajúceho Summit Motors Bratislava, spol. s r.o., v prospech žalobcu malo dôjsť podľa vzájomnej dohody zmluvných strán až úplným zaplatením dohodnutej kúpnej ceny (t. j. išlo o tzv. výhradu vlastníctva v zmysle § 601 Občianskeho zákonníka). Tento okamih nastal 30. apríla 2012, kedy bol zaplatený zvyšok doposiaľ neuhradenej kúpnej ceny.

10.1. Samotné odovzdanie a prevzatie predmetu kúpy 4. mája 2012 na nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcom už nemalo žiadny vplyv, pretože v tom čase už žalobca bol vlastníkom predmetného motorového vozidla. Týmto úkonom si len predávajúci plnil svoju zmluvnú povinnosť z kúpnej zmluvy, na ktorú sa zaviazal, a to povinnosť odovzdať kupujúcemu predmet kúpy (porov. § 589 Občianskeho zákonníka).

10.2. V tejto súvislosti sa žiada ešte poznamenať, že predmetné motorové vozidlo bolo - ako vyplýva z odovzdávacieho-preberacieho protokolu zo 4. mája 2012 - odovzdané a prevzaté žalobcom, a nie žalovanou. Žalobca bol pri tomto úkone osobne prítomný a skutočnosť, že ako vlastník tohto vozidla umožnil žalovanej fyzicky prebrať (uchopiť) kľúče od vozidla, nasadnúť doň na miesto vodiča a vozidlo premiestniť z miesta jeho odovzdania, sama osebe neznamena, že vozidlo bolo odovzdané žalovanej a že sa tým stala jeho vlastníčkou či spoluvlastníčkou, a to napriek tomu, že nebola účastníkom uzatvorenej kúpnej zmluvy. Odovzdanie a prevzatie veci je totižto potrebné chápať ako umožnenie kupujúcemu, ktorý je pri odovzdaní prítomný, vec držať, užívať a s ňou disponovať (čo sa aj skutočne stalo); nie je nevyhnutné, aby sa kupujúci ako prvý veci fyzicky dotkol, či v prípade motorového vozidla ako prvý doň nasadol na miesto vodiča a ako prvý ho premiestnil z miesta odovzdania. Ak kupujúci túto činnosť vedome umožní vykonať inej osobe (v danom prípade žalovanej ako jeho vtedajšej priateľke), ktorá je s ním prítomná pri odovzdaní a prevzatí veci, nemožno z toho bez ďalšieho vyvodit' záver, že vec nebola odovzdaná jemu, alebo že k veci nenadobudol či dokonca stratil vlastnícke právo, alebo že

predávajúci si svoju povinnosť z kúpnej zmluvy odovzdať predmet kúpy kupujúcemu riadne nesplnil, pretože plnil (vec odovzdal) niekomu inému.

10.3. Pre úplnosť súd ešte uvádza, že tvrdenú existenciu vlastníckeho práva žalovanej k predmetnému motorovému vozidlu z titulu darovania (porov. § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka) nepovažoval za vierohodne preukázanú. Skutočnosť, či žalobca daroval žalovanej peňažné prostriedky vo výške 7 500 eur, bola pre meritórne rozhodnutie celkom bezvýznamná, pretože predmetom sporu neboli tieto peňažné prostriedky určené na zaplatenie kúpnej ceny (ktoré sa jej reálnym zaplatením spotrebovali, a teda ako vec v majetkovej sfére či už žalobcu, alebo žalovanej zanikli), ale predmetné motorové vozidlo, ktoré je odlišnou vecou. Novým nadobúdateľom kupovanej veci z titulu kúpnej zmluvy sa stáva vždy len kupujúci ako účastník tohto zmluvného vzťahu, a to bez ohľadu na to, kto zaplatil predávajúcemu kúpnu cenu, resp. komu tieto peňažné prostriedky použité na jej zaplatenie skutočne patrili; ak totiž niekto plnil za iného to, čo mal podľa práva plniť sám, má na domáhanie sa vyrovnania toho, o čo sa iný takýmto spôsobom bezdôvodne obohatil, iné právne prostriedky a nestáva sa tým popri kupujúcom ďalším účastníkom tohto scudzovacieho zmluvného vzťahu alebo automaticky ďalším vlastníkom kupovanej veci. V konaní napokon ale nebola preukázaná vôľa žalobcu prenechať a ani reálne prenechanie týchto peňažných prostriedkov v sume 7 500 eur žalovanej ako obdarovanej, ale práve naopak, žalobca ako účastník právneho vzťahu z kúpnej zmluvy zo 17. apríla 2012 tieto prostriedky poskytol priamo predávajúcemu za účelom splnenia si svojej povinnosti zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu. V konaní takisto nebolo žiadnym relevantným dôkazom preukázané ani darovanie predmetného motorového vozidla žalobcom v prospech žalovanej po jeho nadobudnutí. Len samotný výrok žalobcu vyslovený v rámci bežnej hovorovej reči, aby sa žalovaná pri jej fotografovaní s novým motorovým vozidlom k nemu ako ku „svojmu“ postavila, má skôr emocionálny podtext, než reálny právny význam v podobe skutočného a vážneho prejavu vôle žalobcom prenechať predmetné motorové vozidlo žalovanej alebo uskutočniť záväzný návrh na uzatvorenie darovacej zmluvy so žalovanou. Tento výrok skôr odráža len vopred zamýšľanú dohodu sporových strán, že predmetné motorové vozidlo bude užívať predovšetkým žalovaná, avšak len popri existencii výlučného vlastníckeho práva žalobcu k tomuto vozidlu. Dohoda o užívaní veci sama osebe nevyklučuje, že žalobca vlastnícke právo nenadobudol, a spoluvlastnícke právo bez ďalšieho nezakladá ani skutočnosť, žalovaná si predmetné motorové vozidlo sama vybrala, vyhládla a bolo kupované práve na jej podnet.

11. Existenciu podielového spoluvlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu napokon nepreukazuje ani skutočnosť, že žalobca sa podieľal na úhrade kúpnej ceny sumou 7 500 eur a žalovaná 2 890 eur. Medzi stranami totiž nebolo tvrdené a ani sporné, že nikdy medzi nimi nedošlo k dohode o kúpe predmetného motorového vozidla ako spoločnej veci či dohode o založení spoluvlastníckeho vzťahu. Napokon aj podľa rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít platí, že „poskytnutie peňažného príspevku na kúpu veci (motorového vozidla) samo osebe nespôsobuje, že ten, kto ho poskytol, sa stáva spoluvlastníkom veci s kupujúcim v podiele podľa pomeru ním poskytnutého príspevku k celej cene“ (Z III, str. 480).

12. So zreteľom na to, že existencia podielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej k predmetnému motorovému vozidlu nebola ani jednou zo sporových strán v konaní tvrdená a v dôsledku toho ani dôkazmi preukazovaná, znamená to, že v konaní zo strany žalobcu, ktorý podanou žalobou navrhol zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo k tomuto vozidlu, nebolo unesené nielen bremeno tvrdenia ohľadne tejto skutočnosti, ale v nadväznosti na to ani dôkazné bremeno, ktoré ho v tomto smere zaťažovalo. Ak teda predmetné motorové vozidlo nie je (a ani nebolo) spoločnou vecou žalobcu a žalovanej a netvorí predmet podielového spoluvlastníctva sporových strán, niet potom čo zrušovať a vyporiadať. Nepreukázanie podielového spoluvlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu teda má za následok neopodstatnenosť podanej žaloby, a preto ju súd ako nedôvodnú zamietol.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaná mala v konaní plný procesný úspech, preto jej proti neúspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania žalovanej, ktorú jej žalobca bude povinný zaplatiť, rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.